

Arrest

nr. 285 951 van 10 maart 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 26 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 7 januari 2021, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende een verzoek om internationale bescherming in op 8 januari 2021.

Op 16 februari 2021 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig was, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat verzoeker 20,9 jaar oud was met een standaarddeviatie van 1,5 jaar.

Op 14 november 2020 werden verzoekers vingerafdrukken genomen in Italië (Eurodac).

1.2. Op 26 september 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker

bij aangetekende brief van 28 september 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 08/01/2021
Overdracht CGVS: 12/01/2022

Op 10 mei 2022 van 13.54 uur tot 18.25 uur (CGVS 1) en op 23 juni 2022 van 09.16 uur tot 13.04 uur (CGVS 2) had u een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de taal Somalisch machtig is.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Darod, subclan Leelkase. U bent geboren op 5 januari 2001 in de stad Galdogob, gelegen in het gelijknamige district, in de provincie Mudug, in de semiautonome federale lidstaat Puntland, waar u tot aan uw vertrek uit Somalië verbleef.

Uw vader, Y.(...) A.(...) O.(...), erfde uw moeder, F.(...) H.(...) M.(...), nadat haar toenmalige man, uw oom, overleed. Uw moeder en uw oom hadden samen een kind, namelijk A.(...). Toen uw oom overleed erfde uw halfbroer vervolgens een stuk grond in G.(...). Wanneer uw halfbroer ouder werd, kocht hij een geweer om zijn land te beschermen.

In mei 2019 werd uw halfbroer door twee mannen lastiggevallen op zijn stuk grond. Uw halfbroer kreeg vervolgens ruzie met één van de mannen. De twee personen wandelden daaropvolgend naar hun auto en namen hun vuurwapen erbij. A.(...) zag dit gebeuren en schoot beide personen neer. De twee mannen, waarvan een verre neef van de Leelkaseclan en de andere man van de Majerteenclan, zijn beiden gestorven aan hun verwondingen. A.(...) raakte gewond.

Uw halfbroer vluchtte daaropvolgend te voet naar Xerxalo, alwaar hij een taxi naar Galkayo nam. A.(...) had vrienden in Galkayo die tot de Sacadclan behoorden en wenste in Galkayo bescherming te zoeken bij de clan Sacad. Er is in Galkayo namelijk een conflict gaande tussen de Sacad en de Majerteen. Wanneer uw halfbroer in Galkayo aankwam, hebben soldaten van de staat Galmudug hem echter beschoten zonder enige communicatie. Een dag na het schietincident in Galdogob werd de dood van uw broer bevestigd.

Uw familie kreeg vervolgens problemen met zowel de Leelkaseclan die een schadevergoeding wenste, en de Majerteenclan die bloedwraak wilde. Op advies van buren en mensen die op de hoogte waren, besloot uw familie dat het beter zou zijn om even binnen te blijven. Na ongeveer 12 dagen binnengebleven te hebben, ging u in mei 2019 naar uw grootmoeder in Galdogob om haar te helpen bij het slachten van geiten. U werd toen door vier mannen aangesproken. Zij sloegen u vervolgens met de achterkant van hun geweer op uw hoofd. U werd daaropvolgend meegenomen naar een dorp genaamd Aliyalo. Daar werd u 2 maanden vastgehouden en bewaakt door gewapende mannen van de Leelkaseclan. U werd tijdens uw gevangenschap met een metalen plaat op uw knieën geslagen. Zij sneden u ook met een mes. Tijdens uw gevangenschap was er ook een conflict tussen de Majerteen en de Leelkase, omdat de Majerteen u ook wilde oppakken.

Eind juli 2019 viel uw oom, die verslaafd was aan khat, samen met een groep andere mannen de Leelkaseclan aan. De mannen behoren tot dezelfde subclan als uw moeder, namelijk de Reer Hassan Hussein, en wisten u uiteindelijk te bevrijden. U werd vervolgens in een auto meegenomen naar een plek in Ethiopië, genaamd Balisolfay. Uw grootmoeder kwam vervolgens in Balisolfay aan en vertelde u dat het te riskant zou zijn om terug te keren, waarop u naar een plek genaamd Geladin ging. Vanuit Geladin zette u uw reis voort richting Jijiga. U ging vervolgens via Soedan naar Libië waar u ongeveer 7 maanden verbleef. Tijdens uw verblijf in Libië werd u gefolterd en werd uw broer Z.(...) gedood door de Majerteenclan.

U vertrok vanuit Libië met een boot richting Italië, waar u in november 2020 aankwam. U nam vervolgens de trein richting Frankrijk en een taxi van Parijs naar België. U kwam op 7 januari 2022 aan in België, alwaar u op 8 januari 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

U legt een usb-stick met foto's en video's voor ter staving van uw verzoek om internationale bescherming. Op 2 augustus 2022 meldde de Dienst Vreemdelingenzaken aan het CGVS dat u opgesloten werd in de gevangenis van Antwerpen op 25 juli 2022. Op 21 april 2022 veroordeelde de Correctionele Rechtbank

van Antwerpen u immers voor 15 maanden gevangenisstraf omwille van inbreuken op de wet op verdovende middelen.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Vooreerst stelde u bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming dat er geen kwetsbaarheden waren in uw hoofde (Registratie verzoek om internationale bescherming, datum inschrijving 8 januari 2021). Ook blijkt dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) opnieuw verklaarde dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ, 21 mei 2021).

Op het CGVS gaf u aan psychologische problemen te hebben omwille van folteringen die tijdens uw reisweg in Libië plaatsvonden. U stelt dat u lijdt aan geheugenverlies en flashbacks heeft (CGVS 1, p. 14). Hoewel u verklaart psychische begeleiding te krijgen, legt u geen documenten neer die uw beweerde psychologische problemen kunnen staven. U reikt wel een video en foto's aan die volgens u aantonen dat u in Libië werd gefolterd (CGVS 1, p. 20; CGVS 2, p. 5). Het is echter niet duidelijk of de persoon te zien in de video en op de foto's weldegelijk u betreft. Deze stukken zijn aldus niet van aard om aan te tonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Dit blijkt evenmin uit uw verklaringen bij de DVZ en het CGVS.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en stukken in uw administratief dossier moet geconcludeerd worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

In geval van terugkeer naar Galdogob verklaart u zowel de clan Majerteen, subclan Mahmood, en de clan Leelkase, subclan Reer Mohamed Hassan, te vrezen.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat uw algemene geloofwaardigheid is aangetast door uw verklaringen over uw leeftijd. Bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 8 januari 2021 stelde u immers te zijn geboren op 5 december 2004 en minderjarig te zijn (DVZ Registratie Verzoek om Internationale bescherming). Aan deze verklaring kan echter geen geloof worden gehecht, want na medisch onderzoek werd uw geboortjaar aangepast naar 1 januari 2001. Uit de bijgevoegde beslissing van de Dienst Voogdij van 16 februari 2021 staat dat u de dag van het medisch onderzoek op 11 februari 2021 ouder was dan 18 jaar, vermoedelijk 20,9 jaar met een standaarddeviatie van 1,5 jaar. Dat u ten onrechte beweert minderjarig te zijn, doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Het CGVS merkt eveneens op dat er verschillende interne tegenstrijdigheden en inconsistenties kunnen worden geconstateerd, in uw opeenvolgende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS. Deze tegenstrijdigheden en inconsistenties doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u geschetste asielrelaas.

Het CGVS stelt ten eerste vast dat u weinig consistent antwoordt op de vraag hoe ver de geërfde grond van uw halfbroer A.(...) van Galdogob verwijderd is. U zegt tijdens het eerste persoonlijk onderhoud namelijk dat het stukje grond in principe vijf minuten wandelen van uw huis ligt (CGVS 1, p. 17). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud zegt u echter dat u van Galdogob naar dat stuk grond vijftien minuten zou moeten wandelen (CGVS 2, p. 16). Geconfronteerd met het gegeven dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud aangaf dat het vijf minuten wandelen was, zegt u het volgende: "Ik zei niet vijf minuten. Ik zei minimum vijftien minuten. Met de auto kan je misschien vijf minuten rijden. Zes of zeven minuten met de auto" (CGVS 2, p. 17). Het louter ontkennen van uw eerdere uitspraak, kan de verschillen in uw opeenvolgende verklaringen niet zomaar uitklaren. Verder legt u ook inconsistente verklaringen af betreffende de leeftijd van uw halfbroer A.(...) waarop hij een vuurwapen in handen kreeg. Zo zegt u hieromtrent eerst en vooral het volgende: "Mijn broer heeft

een geweer aangeschaft, het is heel gemakkelijk in mijn land, ook al ben je 15 jaar” (CGVS 1, p. 14). Even later zegt u ongeveer hetzelfde, maar verandert u de leeftijd naar 9 jaar. Gevraagd hoe oud uw halfbroer was op het moment dat hij het wapen verkreeg, antwoordt u dat hij op dat moment volwassen was. U zegt ook dat u de leeftijd van 9 jaar gebruikte, omdat u op die manier wilde aantonen dat het in Somalië zeer gemakkelijk is om een wapen te verkrijgen. Gezegd dat u eerst over 15 jaar spreekt, dan over 9 jaar en u uiteindelijk zegt dat uw halfbroer volwassen was, legt u opnieuw uit dat de leeftijd van 9 jaar gebruikte om aan te duiden hoe gemakkelijk het is om in uw land een wapen te verkrijgen. U zegt daaropvolgend dat hij ook geen 15 jaar was en u dat ook niet gezegd heeft, maar dat uw halfbroer weldegelijk volwassen was op het moment dat hij een wapen verkreeg. Gezegd dat het niet zo duidelijk was waarom u in deze context minderjarige leeftijden aanhaalde terwijl uw halfbroer meerderjarig was, legt u nogmaals uit dat het niet uitmaakt hoe oud je bent (CGVS 1, p. 16). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud zegt u daarentegen dat uw halfbroer 15 jaar was wanneer hij een vuurwapen droeg. U geconfronteerd met het feit dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud zei dat uw halfbroer geen 15 jaar was, zegt u het volgende: “Ik heb wel gewoon ingeschat, toen hij zijn land beschermd was hij 15 jaar oud, maar toen hij in de problemen kwam was hij ouder” (CGVS 2, p. 15). Uit dit alles blijkt dat u uw antwoorden aanpast na confrontatie met uw eerdere verklaring. Dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Uw verklaringen met betrekking tot het schietincident tussen uw halfbroer en de twee mannen op zijn stukje grond zijn eveneens inconsistent en op sommige punten tegenstrijdig. U beschrijft het schietincident aanvankelijk als volgt: “Er was vooraf voor het conflict ook iets gebeurd. Mijn broer was op dat moment niet op zijn grond of erfgoed, hij was in het dorp of in de stad en hoorde via andere mensen toen hij in het theehuis zat dat mannen zijn gronden aan het meten waren. Hij is heel snel naar huis gegaan om een geweer te pakken. Zo is hij aangekomen op die plaats en heeft gezien dat die auto van die twee mannen geparkeerd stond en zijn vermoeden was bevestigd. Er is hier en daar discussie geweest. Wat er precies gezegd is weet ik niet. Maar wat ik wel weet is dat één van de mannen mijn broer zag aankomen met een geweer en die liep naar de auto en ook hij pakte een geweer. Mijn broer was sneller om de kogels te trekken. Beide mannen zijn geraakt. Eentje in zijn hart en de ander in zijn buik. Ook mijn broer was tijdens dat conflict geraakt. Hij had een kogel in zijn heup gekregen. Helaas zijn de twee mannen beiden gestorven aan de verwondingen die ze opliepen” (CGVS 1, p. 16-17).

U nog tijdens datzelfde eerste persoonlijk onderhoud gevraagd wanneer er discussie was, aangezien één van de mannen al meteen zijn geweer ging halen, legt u uit dat uw halfbroer met de overgebleven man aan het praten was en hij plots door de man die om zijn geweer ging, beschoten werd. Geconfronteerd met het gegeven dat u eerst zei dat uw broer sneller was om te schieten, geeft u een korte beschrijving van het incident. Nogmaals geconfronteerd met het feit dat u zei dat uw halfbroer als eerste schoot, geeft u opnieuw een korte beschrijving van het voorval. U uiteindelijk gevraagd wie er als eerste schoot, antwoordt u dat uw broer iets sneller was en dat hij “heeft geschoten omdat hij zag dat de ander ook aan het mikken was. Zo is het gegaan. Mijn broer was al op de hoogte en had een vermoeden toen hij de andere man naar de auto zag lopen” (CGVS 1, p. 17).

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd u nogmaals gevraagd of u kan uitleggen wat er daar gebeurd is en start u uw uitleg als volgt: “Toen mijn broer op zijn grond zat werd hij lastiggevalen. Op zijn grond. De twee mannen droegen twee wapens. Zij kwamen met de auto. Dan begonnen zij op elkaar te schieten.” Gevraagd of uw halfbroer al op het land was toen de twee mannen toekwamen, zegt u dat A.(...) er al was. Gevraagd of er al eens een incident was, zegt u dat er in het verleden inderdaad al een voorval was geweest, maar dat het toen ook onmiddellijk opgelost was. U zegt dat uw halfbroer toen ook al op het land aanwezig was. Gevraagd of uw broer wist dat er mannen zouden komen naar zijn stukje grond, zegt u dat hij niet wist dat ze zouden komen. U geconfronteerd met het feit dat u de vorige keer zei dat uw broer in het theehuis had opgevangen dat er mannen zijn land aan het opmeten waren, reageert u dat u niet heeft gezegd dat er mannen de grond aan het opmeten waren en dat uw broer er op het moment van het incident al was. U nogmaals geconfronteerd met het feit dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud zei dat uw halfbroer dit in het theehuis te weten kwam en om zijn wapen reed en dan pas naar het stukje grond, zegt u dat hij het wapen al droeg. Gevraagd of hij het wel in het theehuis hoorde, zegt u dat hij het niet hoorde. U daarenboven gevraagd of zij meteen op elkaar begonnen te schieten, zegt u: “Neen. Ze stonden alle drie samen in het begin.

Hij had ruzie met één van de mannen, dan diegene waarmee hij ruzie had, is weggewandeld en de andere volgt hem. Hij wandelde ook weg. Zij gingen tot aan hun auto die daar geparkeerd was en namen de vuurwapen. Toen hij zag dat ze vuurwapens namen, heeft hij hen neergeschoten.” Geconfronteerd met het gegeven dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud zei dat uw broer op zijn land toekwam en één van de mannen meteen naar de auto liep, zegt u dat u dat niet gezegd heeft (CGVS 2, p. 17-18). Tijdens

het tweede persoonlijk onderhoud wordt u ook gevraagd waar de twee mannen door kogels werden geraakt, waarop u antwoordt dat u dat niet weet en u niet ter plaatse was. Geconfronteerd met het feit dat u dat tijdens het eerste interview wel heeft vermeld, zegt u dat u enkel kan vertellen wat u later heeft vernomen via familieleden. Gevraagd of u dus tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dingen over de verwondingen heeft gezegd die u niet wist, zegt u dat u de vorige keer niet heeft gezegd waar de mannen door de kogels werden geraakt (CGVS 2, p. 19).

U legt tijdens beide persoonlijke onderhoudsgehele andere verklaringen af met betrekking tot het schietincident tussen uw broer en de twee mannen. De veelvuldige en zwaarwichtige tegenstrijdigheden en inconsistenties in uw verklaringen omtrent dit schietincident, tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen over dit feit in uw asielrelaas ernstig aan. Het louter ontkennen van eerdere verklaringen, kan de inconsistenties en tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen onvoldoende uitklaren. Aangezien u dit incident aanhaalt als zijnde de oorsprong van de door u gekende problemen, doet dit eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze problemen.

Verder legt u tegenstrijdige verklaringen af omtrent de personen die uw overleden broer herkenden. U zegt tijdens het eerste persoonlijk onderhoud namelijk dat uw halfbroer vrienden had in Galkayo die behoorden tot de Sacadclan en dat deze vrienden A.(...) herkenden wanneer zijn lijk naar de stad werd gebracht (CGVS 1, p. 18-19). Tijdens het tweede interview zegt u daarentegen het volgende: "Nadat hij doodgeschoten werd, kwamen de mannen kijken naar zijn lichaam. Zijn lichaam werd opgenomen en er kwamen mensen die zijn gezicht herkennen, want er wonen ook Leelkaseclanleden van Galkayo zelf." Gevraagd of het de leden van de clan Leelkase waren die A.(...) herkenden, antwoordt u affirmatief. U legt daaropvolgend uit dat ze hem kenden omdat ze zijn naam zeiden. Gevraagd wie er zijn naam zei, legt u uit dat uw halfbroer werd verplaatst van het deel waar de Sacadclan woont naar het deel waar de clan Leelkase woont. Nogmaals gevraagd wie er dan zijn naam zei, antwoordt u dat er één iemand van de Leelkaseclan A.(...) herkende. Geconfronteerd met het gegeven dat u tijdens het vorige onderhoud zei dat leden van de Sacadclan hem herkenden, antwoordt u ontkennend (CGVS 2, p. 21-22).

Wat betreft de dagen die u na het overlijden van uw broer binnenshuis doorbracht, bent u weerom uiterst inconsistent. Dit zowel over het aantal dagen als met wie u deze dagen doorbracht. Zo zegt u aanvankelijk dat u en uw jongere broer 7 dagen zijn binnengebleven. Na deze 7 dagen ging u naar buiten en werd u door vier mannen meegenomen wanneer u met uw grootmoeder over straat aan het lopen was (CGVS 1, p. 14). U tijdens datzelfde onderhoud gevraagd hoeveel tijd er tussen de dood van uw halfbroer en de ontvoering van uw clan zat, zegt u dan weer dat jullie ruim twee weken binnen zijn gebleven. Gevraagd wanneer u na die 2 weken werd meegenomen, antwoordt u dat u na twee weken voor het eerst naar buiten ging met uw grootmoeder terwijl u naar huis wilde keren en dat er u toen vier mannen hebben tegengehouden. Geconfronteerd met het gegeven dat u eerder zei dat u maar 1 week bent binnengebleven, zegt u dat uw volledige familie de eerste week niet buiten kwam en u de tweede week met uw broer samen bent gebleven. U gevraagd wat het verschil was tussen de eerste en de tweede week, zegt u dat het voor jullie veiligheid was. U zegt dat op advies van burens en familie iedereen de eerste week binnenbleef en u de tweede week enkel met uw broer binnenbleef (CGVS 1, p. 19). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud geeft u vervolgens weer een andere tijdlijn. U zegt namelijk dat u 5 dagen na het overlijden van uw halfbroer dacht dat het veilig was, maar dat u dan gevisieerd werd door de clans. Gevraagd of u 5 dagen na het overlijden van uw broer met uw grootmoeder over straat liep, legt u uit dat jullie na 5 dagen vernamen dat ze naar jullie op zoek waren. Gevraagd wat er vervolgens gebeurde, zegt u dat ze na enkele dagen nog steeds op zoek waren naar jullie en dat u op een dag met uw grootmoeder over straat liep. U gevraagd of dat na 5 dagen en nog eens enkele dagen was, antwoordt u bevestigend en zegt u dat het na 11 of 12 dagen was dat ze u hebben opgepakt. Geconfronteerd met het gegeven dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud zei dat u twee weken binnenbleef, zegt u dat dat hetzelfde is. U vervolgens gevraagd met wie u dan bent binnengebleven, zegt u dat iedereen thuis is gebleven. Gevraagd of iedereen 10 à 11 dagen thuis was, antwoordt u bevestigend en legt u vervolgens uit dat u niet thuis bleef, maar bij uw oom aan moederszijde verbleef, aangezien ze u en uw broer viseerden. Dit omdat jullie de oudsten waren. U zegt vervolgens dat uw broer er op dat moment niet was en ze u specifiek viseerden. Geconfronteerd met het feit dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud vertelde dat u de eerste week met uw familie spendeerde en de tweede week met uw broer, zegt u dat u dat niet gezegd heeft. Verder legt u uit dat ze naar u op zoek waren en uw huis al kenden. Zij zouden ook meermaals bij u thuis zijn geweest, vandaar dat u bij uw oom verbleef. U gevraagd waarom het plots veilig was om over straat te lopen, zegt u dat na 12 dagen uw grootmoeder hulp kon gebruiken bij het slachten van twee geiten, waarop u het huis verliet en haar ging helpen (CGVS 2, p. 22-23). U verklaart vervolgens door vier mannen te worden meegenomen naar een dorp genaamd Aliyalo. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud wordt u gevraagd hoe lang het naar Aliyalo rijden is, waarop u antwoordt

dat het ongeveer een twintigtal kilometer verderop ligt en het ongeveer een 40- à 50-tal minuten rijden is met een snelle wagen (CGVS 1, p. 19). U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd hoe ver Galdogob van Aliyalo gelegen is, zegt u dat u niet goed bent in inschatten, maar u toch denkt dat het één uur rijden is naar Aliyalo (CGVS 2, p. 7). Uw antwoord is ook hier weinig consistent.

Daarenboven legt u inconsistente, beperkte en tegenstrijdige verklaringen af omtrent uw ontsnapping uit Aliyalo. Gevraagd met hoeveel mannen uw oom u kwam bevrijden, antwoordt u eerst dat ze ongeveer met 10 mannen waren (CGVS 1, p. 15 en 20). U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd met hoeveel zij waren, zegt u dat u ongeveer 7 à 8 mensen heeft gezien. Geconfronteerd met het gegeven dat u tijdens het vorige onderhoud 10 mensen zei, antwoordt u: "Dat klopt. Ik zei u dat. Ik was nu aan het denken dat u mij die vraag zou stellen. Ik heb gewoon ingeschat, zeven, acht of tien zou zelfs kunnen" (CGVS 2, p. 10). Bijkomend merkt het CGVS eveneens op dat uw kennis met betrekking tot de mannen die u wisten te bevrijden zeer beperkt is. Gevraagd naar enkele namen van deze mannen, verklaart u dat u geen namen kan geven, aangezien u hen niet persoonlijk kende. U gevraagd of u geen enkele naam kan geven, zegt u dat uw oom niet gezegd heeft wie zij zijn. Verder zegt u dat het allemaal volwassen mannen en vrienden van uw oom waren. U gevraagd of tien mannen hun leven op het spel hebben gezet voor iemand die zij niet kennen, zegt u dat het allemaal familieleden waren van dezelfde clan aan moederszijde, namelijk de Reer Hassan Hussein (CGVS 1, p. 20). U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud nogmaals gevraagd of u hen niet kende, zegt u dat u ze niet kende, omdat u jong was en zij niet jong was, maar zij oudere mensen (CGVS 2, p. 10). Dat u geen enkele van deze mannen kende noch zich een naam kan herinneren doet de wenkbrouwen fronsen. Waar uw verklaringen over de mannen weinig eensluidend en beperkt zijn, zijn uw verklaringen betreffende de slachtoffers tijdens uw bevrijding geheel tegenstrijdig te noemen. U zegt tijdens het eerste persoonlijk onderhoud namelijk dat er aan beide zijden doden en slachtoffers vielen (CGVS 1, p. 15), terwijl u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud zegt er enkel gewonden zijn gevallen, maar geen doden (CGVS 2, p. 14). Al deze vaststellingen doen eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielaanspraak.

Voorts zijn uw verklaringen met betrekking tot de datum van vertrek opnieuw tegenstrijdig. U verklaart bij de Dienst Vreemdelingenzaken namelijk dat u in juli 2019 uit Somalië vertrokken bent (Verklaring DVZ, punt 10 en 37, p. 6 en 14). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud zegt u daarentegen dat u in mei 2019 het land heeft verlaten. Geconfronteerd met uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, zegt u dat het in mei was tijdens de ramadan (CGVS 1, p. 8-9). Tijdens het tweede onderhoud zegt u dan weer dat u in de loop van de maand mei werd opgepakt en u vervolgens twee maanden in Aliyalo verbleef. Vervolgens gevraagd wanneer u het land verliet, antwoordt u dat u Somalië in augustus 2019 verliet. U voegt hieraan toe dat u soms verward bent over de maanden, omdat u ongeschoold bent. U gaat verder en zegt dat als u naar school zou zijn geweest, u het geweten zou hebben, maar dat u nu soms vergissingen over de maanden maakt. U geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, zegt u dat u al zei verward te zijn over de maanden. U gevraagd wanneer u effectief Somalië verliet, vraagt u: "Op dit moment?" Na bevestiging antwoordt u ontwijkend het volgende: "Je hebt mij een vraag gesteld. Ik heb uw vraag beantwoord." Gewezen op het feit dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud vrij specifiek was, omdat u de ramadan aanhaalde, en dit op zich niet veel met een datum te zien heeft, zegt u dat u in de ramadan werd opgepakt. Verder zegt u dat u na het eerste onderhoud aan uw broer vroeg welke datum u werd opgepakt, waarop hij u vertelde dat u tijdens de ramadan werd opgepakt en de zesde en zevende maand werd vastgehouden. U zegt tot slot dat u op het einde van de zevende maand bent vertrokken. Samenvattend gevraagd of u dus niet in augustus vertrok, vraagt u weerom ontwijkend wat de vraag is. U gevraagd of u in de zevende maand uit Somalië vertrok, zegt u dat u op het einde van de zevende maand, begin van de achtste maand uit Somalië vertrok (CGVS 2, p. 8-9).

U antwoordt niet alleen ontwijkend op vragen over uw vertrek uit Somalië, maar ook omtrent uw Facebookprofiel. U wordt namelijk gevraagd of u Facebook heeft, waarop u bevestigend antwoordt. Gevraagd of u uw profiel eens zou willen tonen, antwoordt u dat u geen verbinding heeft. Gezegd dat u geen internet nodig heeft om gewoon uw profielnaam te tonen, zegt u dat er een jongen in het centrum zich heeft aangemeld. U zegt vervolgens dat het niet uw profiel is en dat u het zal doorsturen als dat gewenst is. Gevraagd of u de naam toch zou willen tonen, antwoordt u opnieuw dat het uw profiel niet is. Verder gevraagd of het mogelijk is nogmaals het profiel van uw vriend te tonen en u expliciet gezegd dat u duidelijk maakt dat het uw profiel niet is, maar dat het voor de volledigheid van de notities is, antwoordt u weerom dat het uw profiel niet is, maar van iemand anders. U gezegd dat u ervoor wel snel het profiel kon tonen en gevraagd waarom dat nu niet meer mogelijk is, zegt u het volgende: "Ik wil u eerst een vraag stellen: deze facebook is niet van mij, maar is van een andere. Ik kan u enkel zeggen wat betreft over mijzelf." U nogmaals gevraagd waarom u het niet wilt tonen, zegt u dat u dat niet zomaar aan iemand kan geven, omdat het uw Facebookaccount niet is. U gaat verder en zegt dat u zelf niet kijkt naar wat er in

zijn Facebook staat. Uitgelegd dat er niet wordt verwacht dat u berichten voorleest of foto's toont, maar gewoon de naam van het account, zegt u: "Dan zal je de naam van de jongen opschrijven. Interview is over mijzelf, hoe komt het dat iemand anders in mijn interview zou staan? Als jij vragen over mijzelf stelt en ik antwoord niet op je vraag, dan zit ik hier fout." Gezegd dat het vreemd is dat u de naam niet wilt delen, zegt u: "Ik moet eerst naar de jongen bellen als ik zijn facebook aan iemand wil geven. Volgens mij is het niet goed dat er iemand op mijn interview komt te staan. Ik heb genoeg problemen in Libië meegemaakt. Ik ben niet goed in mijn hoofd" (CGVS 2, p. 5-6). Uw antwoorden getuigen van hetzij een zeer gebrekkige kennis van het medium Facebook, aangezien u lijkt te suggereren dat men eerst goedkeuring van een persoon nodig heeft vooraleer het Facebookprofiel mag bekeken worden, ofwel van het bewust achterhouden van de naam van uw Facebookprofiel met bijhorende informatie.

Voorts dient gewezen te worden op het feit dat u niet enkel tegenstrijdige, inconsistente of ontwijkende, maar ook vreemde verklaringen geeft. U kan tijdens het eerste persoonlijk onderhoud namelijk meteen vermelden dat de ooggetuige van het schietincident van uw halfbroer, en tevens de persoon die dat aan uw grootmoeder vertelde, A.(...) W.(...) heet (CGVS 1, p. 17), terwijl u zijn naam tijdens het tweede persoonlijk onderhoud aanvankelijk niet zegt te weten. Gevraagd hoe u te weten kwam wat er zich tijdens het schietincident heeft afgespeeld, zegt u onder andere dat er mensen in de omgeving van het schietincident waren en dat uw grootmoeder het later door één iemand vernam. Gevraagd door wie zij dat vernam, antwoordt u dat uw grootmoeder het vernam door een jongen die er op dat moment was. Gevraagd wie die jongen is, zegt u dat u de naam van de jongen niet weet. Geconfronteerd met het feit dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud zijn naam wel wist, reageert u als volgt: "De jongen die het heeft vertelt [sic]? Er waren mensen rond de plaats. Mijn oma heeft het vernomen door meerdere mensen. Maar ik ken één persoon van hen." Erop gewezen dat u de naam niet weet, zegt u dat u de naam van één iemand kent, namelijk A.(...). Gevraagd of dat de jongen is, zegt u dat uw grootmoeder het van meerdere mensen vernam en u enkel de naam van de jongen kent. Geconfronteerd met het gegeven dat u aanvankelijk zegt de naam niet te weten en vervolgens toch een naam geeft, zegt u dat er meerdere mensen aan uw oma over het incident hebben verteld en dat de vraag over alle personen ging. U gaat daarop verder en zegt nogmaals dat u niet iedereen kent, maar enkel één persoon. Vervolgens wordt u geconfronteerd met het andere gegeven dat u eerst zei dat uw oma het vernam van één persoon en dus maar de naam van één persoon werd gezocht, want u sprak aanvankelijk niet over meerdere personen. Hierop reageert u met de vraag u of de ene persoon de jongen is (CGVS 2, p. 19-20). Uw verklaringen hieromtrent zijn zowel tegenstrijdig, inconsistent, ontwijkend als vreemd.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

De door u neergelegde stukken kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Volgens uw verklaringen gaat het over foto's en een video gemaakt door een smokkelaar waarop te zien is hoe u in Libië door smokkelaars mishandeld werd. Dit met als doel om losgeld van uw oom te eisen. U stelt door deze mishandeling psychologische problemen te hebben opgelopen waarvoor u in België behandeld wordt. Daarnaast verklaart u dat de problemen die u in Libië gekend hebt op zich geen verband houden met de door u aangehaalde problemen in Somalië (CGVS 1, p. 14 en 20; CGVS 2, p. 5). Vooreerst dient bij dit beeldmateriaal te worden opgemerkt dat het niet duidelijk is of de persoon die op de foto's en in de video te zien is effectief u betreft. U bent immers niet herkenbaar. Daarnaast legt u geen stukken neer waaruit afgeleid kan worden dat u kampt met psychologische problemen en hiervoor behandeld wordt. Hoe dan ook, nergens uit uw verklaringen blijkt dat uw beweerde psychologische problemen aanleiding zouden geven tot een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. U maakt immers geen melding van problemen die u in het land van herkomst als gevolg van uw geestesgesteldheid vreest te kennen. Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u omwille van een van de criteria van de Vluchtelingenconventie niet zou kunnen rekenen op de behandeling van deze problemen in Somalië (CGVS 1, p. 20-21)

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied,

louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit Galdogob in Puntland. In casu dient dus de veiligheidssituatie in Puntland beoordeeld te worden. Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland (zie "EASO COI Report. Security Situation" van 20 september 2021 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_somalia_security_situation_20210920.pdf; "EASO COI Report. Actors" van 2 juli 2021 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_somalia_actors_20210702.pdf en ook op <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat verschillende bronnen stellen dat de zelfverklaarde republiek Somaliland en de semiautonome federale lidstaat Puntland een relatieve vrede en stabiliteit kennen. Zowel Somaliland als Puntland hebben niet de volledige controle over hun territorium. In de betwiste gebieden, met de name de regio's Sool, Sanaag en Cayn, komt het hierdoor soms tot een grensconflict tussen de Somalilandse veiligheidsdiensten en deze van Puntland. Niettegenstaande dit langdurig conflict tussen Puntland en Somaliland over de militaire en politieke controle over deze gebieden, behoren Sool en Sanaag tot de categorie van regio's met een laag aantal incidenten en slachtoffers. Het merendeel van de incidenten betreft gewelddadige incidenten tussen Somalilandse en Puntlandse troepen, verschillende clanmilities en confrontaties tussen milities en veiligheidsdiensten.

De veiligheidssituatie in Somaliland is voorts relatief stabiel, op het grensgebied met Puntland na. Het geregistreerde geweld bestaat voornamelijk uit incidenten tussen de Somalische veiligheidsdiensten en clanmilities enerzijds en tussen clanmilities onderling anderzijds. Zowel de regio Awdal als de regio's Wogooyi Galbeed en Togdheer behoren tot de regio's in Somalië met het laagste aantal incidenten in de verslagperiode, en het laagste aantal slachtoffers.

Niettegenstaande Puntland de meest stabiele en ontwikkelde staat van Somalië genoemd wordt, wordt Puntland nog steeds getekend door uitdagingen op het vlak van de veiligheid, zoals clashes met Somaliland (over de betwiste gebieden Sool, Sanaag en Cayn) en Galmudug, de aanwezigheid van en veiligheidsincidenten door al-Shabaab, de aanwezigheid van ISS en clanrivaliteit. Niettegenstaande de Puntlandse veiligheidstroepen het grootste gedeelte van de regio Bari beweren te controleren, zou al-Shabaab ook een gedeelte controleren of opeisen. Gewapende confrontaties, beschietingen/artillerie/raketaanvallen en het gebruik van op afstand bestuurbare explosieven werden toegeschreven aan al-Shabaab. ISS is eveneens aanwezig in de regio, wat heeft geleid tot gewapende confrontaties, moordaanslagen en explosies. De militaire troepen van Puntland werden voornamelijk betrokken in gevechten, onder andere met al-Shabaab en ISS. Voorts vinden er verschillende clanconflicten plaats in de regio, meestal over grondstoffen en land. Er vindt dan ook willekeurig geweld plaats in de regio Bari, maar niet op een hoog niveau. De regio Nugal behoort tot één van de regio's van het land met het laagst aantal veiligheidsincidenten in de verslagperiode. De Puntlandse overheid heeft de volledige controle over de regio, maar al-Shabaab is er wel aanwezig wat soms leidt tot veiligheidsincidenten, zoals het neerschieten van een burger en een zelfmoordaanslag op de gouverneur van Nugal, waarbij er twee doden vielen. Voorts werd de regio Nugal getroffen door clan confrontaties en clashes tussen verschillende tribale milities of tribale milities en veiligheidstroepen, vaak gelieerd aan grondconflicten, maar van grote clanconflicten is er in de regio echter geen sprake.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Somaliland, Puntland en de betwiste gebieden actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Somaliland/Puntland/ de betwiste gebieden [aanpassen naargelang concrete herkomst] aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Puntland in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Puntland een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Puntland. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden

bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Verzoeker licht verder concreet toe als volgt:

“II.1.4 Verwerende partij hecht eerstens geen geloof aan de leeftijd van verzoekende partij en stelt het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij heeft verteld wat haar ouders haar verteld hebben. Zij zijn nog steeds het best geplaatst om te weten wanneer verzoekende partij geboren is, niet een machine met een zeer grote foutmarge. Wat er ook van zij, verzoekende partij heeft zich neergelegd bij de beslissing van de verwerende partij wat haar leeftijd betreft, maar zij heeft nooit bewust de Belgische asielinstanties trachten te misleiden. p. 5 CGVS I

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 5]

II.1.5 Verwerende partij haalt vervolgens vermeende tegenstellingen aan tussen de verschillende verklaringen van verzoekende partij en stelt ondermeer het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij zoekt werkelijk spijkers op laag water en creëert tegenstellingen die er niet zijn. Zij neemt elk woord letterlijk en tracht twijfel te zaaien door tegenstellingen uit te vinden. Zo verklaarde verzoekende partij dat de velden op 15 minuten wandelen liggen en 5 minuten met de auto. Een vergissing in de vertaling is zeer snel gemaakt; het is bijzonder frappant dat verwerende partij dat als haar eerste reden aanhaalt op het relaas van verzoekende partij in twijfel te trekken.

Ook wat de leeftijd van haar halfbroer betreft wanneer hij een wapen in handen kreeg, heeft verzoekende partij nooit verklaard dat hij 9 of 15 jaar oud was. Zij heeft dit als voorbeeld leeftijden gegeven om een punt te maken, namelijk dat het op eenieder leeftijd erg makkelijk is om aan een wapen te geraken. Zij sprak hier in het algemeen over en heeft nooit haar halfbroer bij naam genoemd wanneer zij deze leeftijden aanhaalde.

II.1.6 Verwerende partij stelt vervolgens het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij was zelf niet aanwezig bij tijdens het schietincident en heeft het ook niet zien gebeuren. Ze heeft hierover via via gehoord en vertelde het ook na. Het is dan ook niet vreemd dat zij hier niet elk detail van kent of dat er kleine nuances zijn in hetgeen zij verteld tijdens de verschillende gehoren.

II.1.7. Verwerende partij stelt tevens het volgende:

Andermaal creëert verwerende partij tegenstrijdigheden die er geen zijn. Verzoekende partij en haar broer zijn langer binnen gebleven dan de rest van de familie. Zij heeft niet de dagen zitten tellen en gaf aan dat het bij benadering twee weken duurde voor zij en haar broer buiten durfden komen. De rest van de familie waagde zich eerder al buiten.

Verwerende partij heeft geen enkele inlevingsvermogen getoond in het relaas van verzoekende partij, neemt alles letterlijk wat verzoekende partij heeft gezegd, heeft geen enkele rekening gehouden met het feit dat tijdens de vertaling door een tolk heel wat verloren gaat en beslist op basis van drogredenen en vermeende tegenstellingen dat het relaas van verzoekende partij niet geloofwaardig zou zijn.

De volledige beslissing van verwerende partij is gebaseerd op kleine details en pietluttigheden en is bijzonder pover gemotiveerd.

Zoals blijkt uit de beslissing, heeft verwerende partij op geen enkel ogenblik een concreet onderzoek gevoerd naar de vrees en de problemen van verzoekende partij.

II.1.8. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas

II.1.9. De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.10. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

Daarom wordt dan ook in hoofdrde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen."

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling in twijfel trekt en stelt dat hij verteld heeft wat zijn ouders hem verteld hebben en dat zijn ouders nog steeds het best geplaatst zijn om te weten wanneer verzoeker geboren is en niet een machine met een zeer grote foutmarge, benadrukt de Raad dat het resultaat van de medische analyse niet werd betwist. Verzoeker had de mogelijkheid deze beslissing aan te vechten bij de Raad van State. De Raad merkt op dat verzoeker thans in onderhavige procedure geen bewijs voorlegt dat dergelijk beroep is ingediend. Voor de Raad staat de beslissing van de Dienst Voogdij die is genomen ten aanzien van verzoeker dan ook vast. Het feit dat in deze beslissing wordt gesteld dat uit leeftijdsonderzoek blijkt dat verzoeker vermoedelijk 20,9 jaar oud is met een standaarddeviatie van 1,5 jaar, toont aldus aan dat het uitgesloten is dat verzoeker minderjarig zou zijn. De vaststelling dat verzoeker valse verklaringen heeft afgelegd over zijn werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van zijn nood aan internationale bescherming, is nefast voor verzoekers algehele geloofwaardigheid. De volgende vaststellingen van de commissaris-generaal zijn aldus correct, pertinent, en vinden steun in het administratief dossier: *"Vooreerst stelt het CGVS vast dat uw algemene geloofwaardigheid is aangetast door uw verklaringen over uw leeftijd. Bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 8 januari 2021 stelde u immers te zijn geboren op 5 december 2004 en minderjarig te zijn (DVZ Registratie Verzoek om Internationale bescherming). Aan deze verklaring kan echter geen geloof worden gehecht, want na medisch onderzoek werd uw geboortjaar aangepast naar 1 januari 2001. Uit de bijgevoegde beslissing van de Dienst Voogdij van 16 februari 2021 staat dat u de dag van het medisch onderzoek op 11 februari 2021 ouder was dan 18 jaar, vermoedelijk 20,9 jaar met een standaarddeviatie van 1,5 jaar. Dat u ten onrechte beweert minderjarig te zijn, doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid."*

Waar verzoeker stelt dat de commissaris-generaal elk woord uit de persoonlijke onderhouden letterlijk neemt en tracht twijfel te zaaien door tegenstellingen uit te vinden, dat de verzoeker verklaarde dat de velden op vijftien minuten wandelen liggen en vijf minuten met de auto en dat een vergissing in de vertaling

zeer snel gemaakt is, benadrukt de Raad dat de medewerkingsplicht vereist van de verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Verzoeker is zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij aflegt. Indien tijdens de persoonlijke onderhouden tegenstrijdige verklaringen aan het licht komen, zoals *in casu*, dan is dit overigens te wijten aan de leugenachtige verklaringen van de verzoeker zelf. Waar verzoeker nog stelt dat een vergissing in de vertaling zeer snel gemaakt is, dient vastgesteld te worden dat verzoeker heeft nagelaten opmerkingen te geven bij het persoonlijk onderhoud betreffende vertaal- of andere communicatieproblemen met de aanwezige tolk. Het louter *post factum* in onderhavig verzoekschrift opwerpen van dergelijke problemen is dan ook laattijdig en kan niet worden aanvaard.

Waar verzoeker stelt dat hij nooit verklaard heeft dat zijn halfbroer negen of vijftien jaar oud was wanneer hij een wapen in handen kreeg, dat hij dit echter als voorbeeld aangaf om een punt te maken, namelijk dat het op elke leeftijd erg makkelijk is om aan een wapen te geraken, dat hij hier in het algemeen over sprak en nooit zijn broer bij naam genoemd heeft, wijst de Raad erop dat verzoeker in het tweede persoonlijk onderhoud plots stelt dat zijn halfbroer vijftien jaar oud was wanneer hij een vuurwapen droeg, wat niet strookt met zijn eerdere verklaringen en het betoog in zijn verzoekschrift. De Raad treedt de commissaris-generaal aldus bij in de volgende correcte en pertinente vaststellingen die steun vinden in het administratief dossier: *“Verder legt u ook inconsistente verklaringen af betreffende de leeftijd van uw halfbroer A.(...) waarop hij een vuurwapen in handen kreeg. Zo zegt u hieromtrent eerst en vooral het volgende: “Mijn broer heeft een geweer aangeschaft, het is heel gemakkelijk in mijn land, ook al ben je 15 jaar” (CGVS 1, p. 14). Even later zegt u ongeveer hetzelfde, maar verandert u de leeftijd naar 9 jaar. Gevraagd hoe oud uw halfbroer was op het moment dat hij het wapen verkreeg, antwoordt u dat hij op dat moment volwassen was. U zegt ook dat u de leeftijd van 9 jaar gebruikte, omdat u op die manier wilde aantonen dat het in Somalië zeer gemakkelijk is om een wapen te verkrijgen. Gezegd dat u eerst over 15 jaar spreekt, dan over 9 jaar en u uiteindelijk zegt dat uw halfbroer volwassen was, legt u opnieuw uit dat de leeftijd van 9 jaar gebruikte om aan te duiden hoe gemakkelijk het is om in uw land een wapen te verkrijgen. U zegt daaropvolgend dat hij ook geen 15 jaar was en u dat ook niet gezegd heeft, maar dat uw halfbroer weldegelijk volwassen was op het moment dat hij een wapen verkreeg. Gezegd dat het niet zo duidelijk was waarom u in deze context minderjarige leeftijden aanhaalde terwijl uw halfbroer meerderjarig was, legt u nogmaals uit dat het niet uitmaakt hoe oud je bent (CGVS 1, p. 16). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud zegt u daarentegen dat uw halfbroer 15 jaar was wanneer hij een vuurwapen droeg. U geconfronteerd met het feit dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud zei dat uw halfbroer geen 15 jaar was, zegt u het volgende: “Ik heb wel gewoon ingeschat, toen hij zijn land beschermde was hij 15 jaar oud, maar toen hij in de problemen kwam was hij ouder” (CGVS 2, p. 15). Uit dit alles blijkt dat u uw antwoorden aanpast na confrontatie met uw eerdere verklaring. Dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.”*

Waar verzoeker stelt dat hij zelf niet aanwezig was bij het schietincident, dat hij het niet heeft zien gebeuren en hier slechts via via over gehoord heeft en dat het aldus niet vreemd is dat hij hier niet elk detail van kent of dat er kleine nuances kunnen zijn in het verschil hetgeen hij verteld heeft tijdens de verschillende persoonlijke onderhouden, is de Raad van mening dat verzoeker door louter te stellen dat hij niet aanwezig was tijdens het incident, geen afbreuk kan doen aan de motieven van de bestreden beslissing. Verzoeker legt tijdens beide persoonlijke onderhouden geheel andere verklaringen af met betrekking tot het schietincident. De Raad treedt aldus de commissaris-generaal bij in de volgende vaststellingen, die correct en pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier: *“Uw verklaringen met betrekking tot het schietincident tussen uw halfbroer en de twee mannen op zijn stukje grond zijn eveneens inconsistent en op sommige punten tegenstrijdig. U beschrijft het schietincident aanvankelijk als volgt: “Er was vooraf voor het conflict ook iets gebeurd. Mijn broer was op dat moment niet op zijn grond of erfgoed, hij was in het dorp of in de stad en hoorde via andere mensen toen hij in het theehuis zat dat mannen zijn gronden aan het meten waren. Hij is heel snel naar huis gegaan om een geweer te pakken. Zo is hij aangekomen op die plaats en heeft gezien dat die auto van die twee mannen geparkeerd stond en zijn vermoeden was bevestigd. Er is hier en daar discussie geweest. Wat er precies gezegd is weet ik niet. Maar wat ik wel weet is dat één van de mannen mijn broer zag aankomen met een geweer en die liep naar de auto en ook hij pakte een geweer. Mijn broer was sneller om de kogels te trekken. Beide mannen zijn geraakt. Eentje in zijn hart en de ander in zijn buik. Ook mijn broer was tijdens dat conflict geraakt. Hij had een kogel in zijn heup gekregen. Helaas zijn de twee mannen beiden gestorven aan de verwondingen die ze opliepen” (CGVS 1, p. 16-17).*

U nog tijdens datzelfde eerste persoonlijk onderhoud gevraagd wanneer er discussie was, aangezien één van de mannen al meteen zijn geweer ging halen, legt u uit dat uw halfbroer met de overgebleven man aan het praten was en hij plots door de man die om zijn geweer ging, beschoten werd. Geconfronteerd met het gegeven dat u eerst zei dat uw broer sneller was om te schieten, geeft u een korte beschrijving van het incident. Nogmaals geconfronteerd met het feit dat u zei dat uw halfbroer als eerste schoot, geeft u opnieuw een korte beschrijving van het voorval. U uiteindelijk gevraagd wie er als eerste schoot, antwoordt u dat uw broer iets sneller was en dat hij "heeft geschoten omdat hij zag dat de ander ook aan het mikken was. Zo is het gegaan. Mijn broer was al op de hoogte en had een vermoeden toen hij de andere man naar de auto zag lopen" (CGVS 1, p. 17).

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd u nogmaals gevraagd of u kan uitleggen wat er daar gebeurd is en start u uw uitleg als volgt: "Toen mijn broer op zijn grond zat werd hij lastiggevalen. Op zijn grond. De twee mannen droegen twee wapens. Zij kwamen met de auto. Dan begonnen zij op elkaar te schieten." Gevraagd of uw halfbroer al op het land was toen de twee mannen toekwamen, zegt u dat A.(...) er al was. Gevraagd of er al eens een incident was, zegt u dat er in het verleden inderdaad al een voorval was geweest, maar dat het toen ook onmiddellijk opgelost was. U zegt dat uw halfbroer toen ook al op het land aanwezig was. Gevraagd of uw broer wist dat er mannen zouden komen naar zijn stukje grond, zegt u dat hij niet wist dat ze zouden komen. U geconfronteerd met het feit dat u de vorige keer zei dat uw broer in het theehuis had opgevangen dat er mannen zijn land aan het opmeten waren, reageert u dat u niet heeft gezegd dat er mannen de grond aan het opmeten waren en dat uw broer er op het moment van het incident al was. U nogmaals geconfronteerd met het feit dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud zei dat uw halfbroer dit in het theehuis te weten kwam en om zijn wapen reed en dan pas naar het stukje grond, zegt u dat hij het wapen al droeg. Gevraagd of hij het wel in het theehuis hoorde, zegt u dat hij het niet hoorde. U daarenboven gevraagd of zij meteen op elkaar begonnen te schieten, zegt u: "Neen. Ze stonden alle drie samen in het begin. Hij had ruzie met één van de mannen, dan diegene waarmee hij ruzie had, is weggewandeld en de andere volgt hem. Hij wandelde ook weg. Zij gingen tot aan hun auto die daar geparkeerd was en namen de vuurwapen. Toen hij zag dat ze vuurwapens namen, heeft hij hen neergeschoten." Geconfronteerd met het gegeven dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud zei dat uw broer op zijn land toekwam en één van de mannen meteen naar de auto liep, zegt u dat u dat niet gezegd heeft (CGVS 2, p. 17-18). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud wordt u ook gevraagd waar de twee mannen door kogels werden geraakt, waarop u antwoordt dat u dat niet weet en u niet ter plaatse was. Geconfronteerd met het feit dat u dat tijdens het eerste interview wel heeft vermeld, zegt u dat u enkel kan vertellen wat u later heeft vernomen via familieleden. Gevraagd of u dus tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dingen over de verwondingen heeft gezegd die u niet wist, zegt u dat u de vorige keer niet heeft gezegd waar de mannen door de kogels werden geraakt (CGVS 2, p. 19).

U legt tijdens beide persoonlijke onderhouds geheel andere verklaringen af met betrekking tot het schietincident tussen uw broer en de twee mannen. De veelvuldige en zwaarwichtige tegenstrijdigheden en inconsistenties in uw verklaringen omtrent dit schietincident, tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen over dit feit in uw asielrelaas ernstig aan. Het louter ontkennen van eerdere verklaringen, kan de inconsistenties en tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen onvoldoende uitklaren. Aangezien u dit incident aanhaalt als zijnde de oorsprong van de door u gekende problemen, doet dit eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze problemen."

Waar de verzoeker stelt dat hij en zijn broer langer binnen zijn gebleven dan de rest van de familie, dat hij de dagen niet heeft zitten tellen en aangaf dat het bij benadering twee weken duurde voor hij en zijn broer buiten durfde komen en de rest van de familie zich al eerder buiten waagde, benadrukt de Raad dat verzoeker door louter te volharden in wat hij reeds eerder verklaard heeft geen afbreuk kan doen aan de motieven van de commissaris-generaal. De volgende vaststellingen in de bestreden beslissing zijn aldus correct, pertinent, en vinden steun in het administratief dossier: "Wat betreft de dagen die u na het overlijden van uw broer binnenshuis doorbracht, bent u weerom uiterst inconsistent. Dit zowel over het aantal dagen als met wie u deze dagen doorbracht. Zo zegt u aanvankelijk dat u en uw jongere broer 7 dagen zijn binnengebleven. Na deze 7 dagen ging u naar buiten en werd u door vier mannen meegenomen wanneer u met uw grootmoeder over straat aan het lopen was (CGVS 1, p. 14).

U tijdens datzelfde onderhoud gevraagd hoeveel tijd er tussen de dood van uw halfbroer en de ontvoering van uw clan zat, zegt u dan weer dat jullie ruim twee weken binnen zijn gebleven. Gevraagd wanneer u na die 2 weken werd meegenomen, antwoordt u dat u na twee weken voor het eerst naar buiten ging met uw grootmoeder terwijl u naar huis wilde keren en dat er u toen vier mannen hebben tegengehouden. Geconfronteerd met het gegeven dat u eerder zei dat u maar 1 week bent binnengebleven, zegt u dat uw volledige familie de eerste week niet buiten kwam en u de tweede week met uw broer samen bent

gebleven. U gevraagd wat het verschil was tussen de eerste en de tweede week, zegt u dat het voor jullie veiligheid was. U zegt dat op advies van buren en familie iedereen de eerste week binnenbleef en u de tweede week enkel met uw broer binnenbleef (CGVS 1, p. 19). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud geeft u vervolgens weer een andere tijdlijn. U zegt namelijk dat u 5 dagen na het overlijden van uw halfbroer dacht dat het veilig was, maar dat u dan geïsoleerd werd door de clans. Gevraagd of u 5 dagen na het overlijden van uw broer met uw grootmoeder over straat liep, legt u uit dat jullie na 5 dagen vernamen dat ze naar jullie op zoek waren. Gevraagd wat er vervolgens gebeurde, zegt u dat ze na enkele dagen nog steeds op zoek waren naar jullie en dat u op een dag met uw grootmoeder over straat liep. U gevraagd of dat na 5 dagen en nog eens enkele dagen was, antwoordt u bevestigend en zegt u dat het na 11 of 12 dagen was dat ze u hebben opgepakt. Geconfronteerd met het gegeven dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud zei dat u twee weken binnenbleef, zegt u dat dat hetzelfde is. U vervolgens gevraagd met wie u dan bent binnengebleven, zegt u dat iedereen thuis is gebleven. Gevraagd of iedereen 10 à 11 dagen thuis was, antwoordt u bevestigend en legt u vervolgens uit dat u niet thuis bleef, maar bij uw oom aan moederszijde verbleef, aangezien ze u en uw broer valseerden. Dit omdat jullie de oudsten waren. U zegt vervolgens dat uw broer er op dat moment niet was en ze u specifiek valseerden. Geconfronteerd met het feit dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud vertelde dat u de eerste week met uw familie spendeerde en de tweede week met uw broer, zegt u dat u dat niet gezegd heeft. Verder legt u uit dat ze naar u op zoek waren en uw huis al kenden. Zij zouden ook meermaals bij u thuis zijn geweest, vandaar dat u bij uw oom verbleef. U gevraagd waarom het plots veilig was om over straat te lopen, zegt u dat na 12 dagen uw grootmoeder hulp kon gebruiken bij het slachten van twee geiten, waarop u het huis verliet en haar ging helpen (CGVS 2, p. 22-23)."

Bij gebrek aan een verweer tegen de overige motieven van de bestreden beslissing aangaande de vluchtelingenstatus, worden deze integraal overgenomen door de Raad.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, ontwikkelt verzoeker geen enkel betoog dat de situatie in Galdogob, in het gelijknamige district in de provincie Mudug in Puntland van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Galdogob.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Galdogob, in het gelijknamige district in de provincie Mudug in Puntland een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP